

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

10. ARGANG

NUMMER 5

Fra belgisk Congo.

Brev fra Alb. M. Christiansen.

«Rettferdigheidsfrukt så
fred for dem som holder fred.»
Under en glødende sol har vi fel-
ret jul ennu en gang. I år sendte
vi har jo ennu ikke fått byg-
get op forsamlingshus igjen, så vi
samles fremdeles på verandaen
den ene side — langtage — av bo-
llhuset. Nå de sitter tett intill
hverandre, så går det anna å ståve
inn godt og vel 200 mennesker. Nu
har vi jo et hundretall av menne-
sker til enhver tid her på sta-
jonsen, så når kommer fra de nærmeste
byer, så tyttes straks denne
veranda. Og den senere tid har jeg
ikke kunnet komme meget ut på
bybryggen, derfor undlot jeg helt å
innby til møter. Jeg visste det ville
blitt fullt hus allikevel. Juleaften
gjorde jeg det litt festlig for skole-
barna og de som har sitt ophold
her på stasjonen. De fikk alle nye
kler. Juledagene kom de, med ant-
trukne i sine nye kler, til møtene.
Jeg hadde heller ikke beregnet feil,
når jeg ikke sendte ut innbydelser
til møtene. De kom fra alle kanter
for å overvære høytiden her. Seks
hovedinger var tilstede og den store
veranda var nok mere enn fullbe-
satt. Og igjen fikk de høre den
store gleden som engang først bragte
noen hyrder på Betlehems mar-
ker, og siden har lydt utover ver-
den, så «Stjernen som lyste for vi-
se fra østen, skinner nu over all
verden som sol. Barnet som hevet i
Betlehem rysten, høres på jorden
fra pol til pol.

«Det er stor forskjell å se folke-
ne her nu, sammenlignet med ti-
den da vi begynte arbeidet her.
Dengang kom de nakne og føle og
så lunsje ut. Nu er de fleste kledd
og ser hverken reddet eller lunsje
ut. Men det er jo ikke det ytre
det kommer an på. Allikevel kom-
mer det tiltalende ytre som følge
av en den indre forandring. For Je-
sus har sagt: «Søk først Guds rike
og hans rettferdighet, så skal I få
alt dette i tilgift». Nu er det dess-
verre ikke alle som er blitt foran-
dret i det indre. De forstår mene og
det innre. Men de forstår mene og
mere at det gode budskap, som vi
har brakt dem har noe i sig og med
sig som langt overgå deres primi-
tive hedenske overleveringer. Og
om de ikke oppgir det gamle hedens-
ke juks straks, så ser vi dog det
blir borte, snått om sen. Det er noe
som folket her grubler over og det
med rette. Dersom det er sant dette
som den hvite mann forteller oss, hvorfor står han da her alene
år ut og år inn. Hvorfor kommer
det da ikke flere og går ut iblandt
vært folk og forteller om den gode
Gud, så alle kan få høre det? Vil du
som leser dette være så snild å
svare dem på dette spørsmål?

Jeg fikk praktisk talt ingen jule-
post til jul. Den kom først over
nyttår. Men da var det mange gle-
delige opmuntninger. En hjertelig
takk til alle som husket mig. Og en

1. MARS 1938

hus til å samle folkene til møter. Misjonærer som kommer og går
denne vinter vil prise Gud for oss, der-
som vi tar dette sted, fordi de har
fattet sted som de kan overvarte,
og — få hjelpe til å transferes de-
res eventueltlitter. Dette er et tilt-
budd fra Herren som det er et stort
ansvar med. Herre send et par hel-
lige mennesker med Kristi tjener-
sinn til å overta dette virke, og gi
oss midler til å innlese dette sted
for djevelen river det ut av hende-
ne våre. Amen! Velkommen! Heilige
broer og søster. Og du som vil
tjene Herren med dine midler —
velkommen til samarbeidet for Je-
sus og Guds rike fremme i Congo.

Båten kom om natten og gikk
for jeg kom til Manghay om morg-
enen. Men der var meget post til
mig. Tusen takk til alle som sendte
mig noe. For de pengene jeg fikk
kjøpte jeg mat og forskjellige nød-
vendighetsartikler, og drog så lyk-
kelig og glad tilbake til Kintshau.
Nu er jeg svært spent på å se ut-
fallen med hensyn til det stedet
oppe ved Hanghay. Jeg er i stadig
bønn til Gud for det sted. Jeg har
nødt dette sted for vennene, som et passende sted å begynne
virksomheten, men det har ikke re-
sultert i noe. Nu gir Herren oss en
anledning. Vi har en liten terkeperi-
ode nu på nyåret, men så snart
den synlig forneid. Søndag over
nyttår hadde vi ikke så meget folk.
Det blev et kort møte. Jeg hadde
nemlig planet å gå til Manghay etter
juleposten. Jeg tok med litt
sengkaker og litt nødvendig utstyr
og drog ived med 4 gutter. To av
dem bar kufferten med telef og de
andre to tok jeg med for å bære
det jeg eventuelt skulle ha med til-
bake igjen fra Manghay. Vi over-
nattet på veien og kom til Mang-
hay, båten stoppetest, utsprang over
den store gleden som engang først bragte
noen hyrder på Betlehems mar-
ker, og siden har lydt utover ver-
den, så «Stjernen som lyste for vi-
se fra østen, skinner nu over all
verden som sol. Barnet som hevet i
Betlehem rysten, høres på jorden
fra pol til pol.

«Det er stor forskjell å se folke-
ne her nu, sammenlignet med ti-
den da vi begynte arbeidet her.
Dengang kom de nakne og føle og
så lunsje ut. Nu er de fleste kledd
og ser hverken reddet eller lunsje
ut. Men det er jo ikke det ytre
det kommer an på. Allikevel kom-
mer det tiltalende ytre som følge
av en den indre forandring. For Je-
sus har sagt: «Søk først Guds rike
og hans rettferdighet, så skal I få
alt dette i tilgift». Nu er det dess-
verre ikke alle som er blitt foran-
dret i det indre. De forstår mene og
det innre. Men de forstår mene og
mere at det gode budskap, som vi
har brakt dem har noe i sig og med
sig som langt overgå deres primi-
tive hedenske overleveringer. Og
om de ikke oppgir det gamle hedens-
ke juks straks, så ser vi dog det
blir borte, snått om sen. Det er noe
som folket her grubler over og det
med rette. Dersom det er sant dette
som den hvite mann forteller oss, hvorfor står han da her alene
år ut og år inn. Hvorfor kommer
det da ikke flere og går ut iblandt
vært folk og forteller om den gode
Gud, så alle kan få høre det? Vil du
som leser dette være så snild å
svare dem på dette spørsmål?

Hjertelig hilsen til alle de hellige
så langt dette nær.

Kintshau 11/1-1938.

Inntil Jesus kommer Eders rin-
ge bror og medarbeider

Alb. M. Christiansen.

Meddelelse.

Undertegnede vil herved gjøre
bekjent for misjonsvennene at jeg
må nedlegge min bestilling som
leder av misjonen for Anna Jensen
og Hilda Wergedal.

Skihsredre Helmer Staubo, Kon-
gensgt. 6, Oslo, vil herefter overta
arbeidet.

Jeg vil samtidig takke vennene,
særlig i Oslo, for den velvilje og
interesse de har vist for sørstrene i
Karwi, India. Jeg håper at de vil
vise den samme interesse for frem-
tiden.

Jeg har villet slutte før, men
Herren sa at jeg skulle holde på
så lenge jeg orket. Nu kjenner jeg
mine krefter er opbrukt. Jeg er jo
også 84 år.

Fra arbeidet i Ma- habo, India.

Spredte trekk fra arbeidet. Hedenska-
pets forferdelige mørke.

Bed for arbeidet!

Guds fred og rike velsignelse.
Jeg er nu tilbake i Muosoosie.
Den siste måned jeg var der opp-
var jeg meget hos søster Frandsen
og hun også i år var meget syk.
Men hun er nå meget bedre, hva-
vi takker Jesus for.

Den 15 november begynte vårt
stevne for år. Alle våre evange-
lister og bibelvinner fra utstas-
jonene kom inn. Br. og str. Kenney
fra Rath med deres kristne, Rachel
Edwardsen fra Karwi med flere
kristne derifra, Stephan Engström
og Hira Lat-Venge fra Bandi kom
for et par dager. To eldre engelske
søstre Elkinton og Jones var her
også så det var mange samlet. Og
søren til sørstrene talte og Jesus bruk-
te henne til særlig stor velsignelse.
Guds ord ble levendegjort for
mange. Og sangen: «Gjennem blo-
det, gjennem blodet, løst fra syn-
dens slaveri gjennem blodet» ble
sunget om og om igjen. Flere blev
åndsdøpte og priste Jesus i tunger
og andre som aldri har søkt denne
kraft og velsignelse før, så lu i stø-
vet for Jesus og bad om denne
kraft. Det var et herlig syn å se væ-
re unge åndsfylte evangelister, lig-
ge rundt deres indiske prest her og
be med og for ham. I sannhet Je-
sus har gjort store ting iblandt oss.
En annen av de gamle kirkekristne
som er her i Makaba stod op på et
møte og vidnet: «Jeg har 20 år
sagt til hedningene omkring mig
at det er Jesus alene som kan fre-
lse, men under dette stevne er det
blitt mytt for mitt eget hjerte og
jeg ser storheten av Jesu blod som
aldri før. Ja, at det virkelig er seter
i Jesu blod.»

Vårt stevne var såvidt over da
hinduerne igjen hadde en av sine
grusomme fester. Det synes å være
forskjellige slags fester i de for-
skjellige distrikter. Jeg har aldri
før hørt eller sett denne slags fest.
Larm som sedvanlig, natt og dag,
i flere dager. Trommer blev slått
på og vi hadde nesten ikke et sje-
blikks hvile fra deres musikk og
larm. På den største dag av denne
fest tok de en gris og bandt den
med et tau i begge forben og et
tau i begge bakben. Noen menn
drog så idet ene tau den ene vei
og det andre den annen vei, og så
svingte grisene frem og tilbake, —
mens andre under larm og trom-
ming vilde drive en flokk kjør-

Vi leser ofte i avisene og hører det
blir sagt: A det er ikke meget av
avgudsdyrkelse tilbake i India nu
i disse oplyste tider. Men vi som
bor ute i distrikten (ikke i de sto-
re byer) vi kan nok ikke si det, for
med våre egne sine ser vi all i den
tilbedelse som daglig foregår om-
kring oss.

En uke nu har vi vært i kamp.
Str. Mc. Kelvey er ikke så bra.
Han har meget feber så str. Caw-
den og jeg reiste da med ut til
denne første kamp for år. Hun
og jeg bor i et stort telt sammen.
Sa har broder McElvenet et stort
telt og 6 små telter for våre evan-
gelister, bibelvinner og hjelpe-
r. Telene er oplåst under noen sto-
re trær utenfor den store by Char-
khan. Det er i en indisk stad vi
nu er i disse dager. Charkhan er
ikke under engelsk styre men har
sin egen konge (radja). Han har
to store slott i byen her. 3 dronning-
er i den ene og 3 i det andre. I
disse dage er han bortreist hører
vi. Den ene av dronningene
hans første hustru er meget inter-
essert hører vi. Vår bibelvinne
Grace bai som har sin utstasjon
her sammen med sin mann, vår
evangelist James, blir ofte kalt op
til denne rani for å tale med henne
og hun har også kjøpt flere av
evangeliene og bibeldeler som hun
leser i. Hun hadde sagt til Grace
at hun gledet sig til å møte oss
misjonærer når vi kom hit i kamp,
men dagen vi kom fikk hun bud at
hennes mor var syk så hun måtte
reise til henne, så vi har ikke møtt
henne ennu.

Hver morgen kl. 7 reiser vi ut i
bilen. 3 bibelvinner og jeg, br.
Mc. Kelvey med 4 evangelister og
en mann til å se etter bilen, så vi
er godt lastet. Vi reiser ut til lands-
byer 6—7—8 eng. mil i omkrets av
byen her. Vi kvinner går 2 og 2 inn
til kvinnene og holder møter for
dem inne i deres «ango» (det åpne
gårdsrum inne i hvert hus). Nabok-
vinnene samles så vi har store
tilhørerskarer. På den måte har vi
som regel 12 møter inne i forskjel-
lige steder.

Forts. 4. side.

M. Johansen,
Lindstowsgt. 4 II, Oslo.

feire 50 års Jubileum som fri for samling.

Fra Sarpsborg

Tirsdag 8. februar var det sørst i den anledning gikk en hel flokk venner fra «Misjonshuset» til hennes hjem for å gratulere og ha en festlig stund hos henne. Det ble også en herlig aften med fest og sang og mange videsbyrd. Søster Trondsen er en av Gud rikt vel-signet kvinne. Så lenge hun var frisk og kunde gå var hun trofast på mesterne. Men de siste 2 år har hun vært invalid, grunnet en ben-brudd og for henne er det et svært å få være med i mesterne og for vennerne er det også et svært å få være porte. Hennes sang og videsbyrd var alltid som frikst andepust. Gud velsigne-hende og gi henne en lys livs-aften med fortid gleder og fred i den Herre Jesus Kristus.

Hun har en stor barneflokk og det vil en gang bli hennes gledes-dag å møte frem for Herren med det herlige videsbyrd: «Her er jeg og de barna du har gitt mig. I snart 5 uker har jeg nå virket i Sarpsborg. Mestene har denne tiden vært riktig gode. Nu står turen til Moss en uke og så derfra til Göteborg, Sverige, hvor jeg har fått innbydelse til De frie venner i Kungsgatan 22. Mens jeg har virket her i Sarpsborg fikk br. Haugen — hos hvem jeg hele tiden har hatt mitt herberge — en tur istand til Hasflund hovedgård for å bese denne store jordiske herlighet. Og den var virkelig herlig og det blev en interessant stund. Herrgårdens vaktmester viste oss rundt og på en særlig intelligent og fengslende måte holdt han foredrag for oss om godsets besiddere ned gjennom tiderne. Blandt de mange ting jeg særlig bemerket min var historien om en kvinne som var født og død i det 17. århundre. Hun hadde ikke vært smild, men svært streng og hård mot sine nærmeste. Da hun var i 80-årene kom døden til henne og når hun da så tilbake på sitt liv så hun hvor siem hun hadde vært og skrev da et brev og laget et riss og bestemte at når hun var død akulde legemet balsameres og legges i kiste med brevet i den ene og riset i den annen hånd. På denne måte mente hun å møte frem og bekjenne sine synder for Gud. Når jeg stod og så på dette maleri tenkte jeg hvor dårlig videsbyrd slike hårde mennesker pådrar sig selv. Og det varste av alt er at også blant Guds folk finnes denne mennesketype. De går rundt og bruker riset på alle andre, men ikke på seg selv. De har sin glede i å gå fra hus til hus og sette ondt mellom venner. Og skulde noen være modige nok til og si et sannhetens ord til slike, så er det riset i verret. «Si ikke noe, hverken til eller om mig». Nei, det er bare de andre. — Stakkars mennesker. En gang kommer døden også til disse. Det blir slutt å gå rundt og soke etter de andres fel. Tungen tysser også om alt det stygge og dårlige om andre. Så er det å ligge ved dødens port med et forspill til liv og det hølestede der kan opnås er en frelse som gjennem ild, og muligens denne også kan være forsplit i hjertets forherdelse og sinlen lukket for evig over et slikt liv. Og så lever det, etter døden,

gjennem alekter et dårlig minne etter slike mennesker.

Nel, hvor meget bedre det er å la Gud tryde ens hjerte med Jesu Kristi sindelag. Da glemmer man ikke på onda. Da søker man ikke sitt eget, men andres beste. Da baktaler man ikke, men taler bare vel om hinmannen. Da krever man giv lov å elsker. Da bringer man sol-skinn og velsignelse på sin vel og alle mørke skyer må spredes.

Gud hjelpe sitt folk til dette! disse siste dager, mens vi venter på Jesus. Et tom bekjennelse venter ikke å møte Ham med, men et liv i kjærlighet skal gå triumf-rende inn i herligheten.

Læserne hilses med Matt. 5, 1—16. P. t. Sarpsborg, 12/2—38.

Broderløst

Hans Wennesland.

Fra Dal st., Eidsvoll

Jeg begynner med sangen om Jeb begynner med sangen om Jesus.

ti han er nu mitt liv og mitt alt. For jeg vandret så freidiss i verden A hvor høpløst, hvor tomt og hvor kalt.

Med ditt blod har du last mig. O Jesus.

Draat mig bort fra den villommene vei.

Og mitt navn har du skrevet i himlen.

Jeg vil synge, — ja synge om dig. Amen, — allere til vår Gud!

Når jeg nu skal insinse kontingen- gent for bladet, vil jeg med det samme få benyttet anledningen og få medsendes disse ord, med takk til vår forstade Gud og Far, — og

var kjære Forlæser, Jesus Kristus, for tiden som er svunnen.

«Takk for den som inn er. Takk for tiden, lys som våren. Takk for at der og er høst. Takk at du bor i tørrer tåren. Takk for nädens dype trøst.»

Paulus skriver til sin unge venn og medarbeider, Timoteus, så- dende:

«Så ligger da rettferdigethetskrans rede for mig, den som Herren, den rettferdige dommer skal gi mig på din dag, dog ikke mig alene, men alle som har elsket hans Apenbarende.»

Takk Jesus for dette herlige håp. Vi skal se deg som du er, og bli dig lik. Vi skal også møtes i å besuke dig. Salige dag, mine venner!

Ja, — vi har i sannhet deilige mister. Gud er iblandt og velsignere på sin egen, forunderlige måte, i og ved ordets forkyrkelse. Har nu også fått se i denne vinter at flere har kommet og kastet sig ned og ropt om frelse. To stykker forriges søndag og en i januar og to i november 1937. Må Gud virkelig få føre dem inn i ful frigjørelse, så skal livet bli fullt med velsignelser.

En mann ropte på mig på møtet forrige söndag og sa: «Jeg vil dere skal bli til Gud for mig!»

Ja, venner, vi var da ikke sene om å gå på våre kne. Derefter reiste vi oss og sang: «Jesus alene mitt hjerte skal eie», og før vi var ferdige med sangen, var det en kvinne som sa ja til Jesus. Vi bad igjen og fikk svar. Takk og pris, sære, halleluja! Våre kjære brødre E. Thoresen og Julius Sørensen var her, og er her fremdeles. Vi kjente i sannhet at Gud velsignet. Vi har nu bygget oss et lokale som vi skal fortsette og samles i, om vi får nåde å være her til huse, og Jesus tøver med å komme. Ja, —

der er mange som trenger å bli ført over fra mørke og til lys, — fra satans makt og til Gud.

Vårt nye jokale, som vi har tentk å få innviet søndag den 20. mars har fått navnet «Arken», og nummer henimot 200 stykker. Må Guds rike velsignelse hvile over huset.

For venner i vennekretsen, Eidsvoll, Solstad, Dal st. 13—2—38.

Ludvig Furulund.

Lørdag var det samlet noen ven-ner hos br. Anton Olsen, Verket, og vi hadde en fredelig og god stund om Guds ord.

SVELVIK
Søndag kveld fikk jeg etter del- ta i et møte på «Karmel» i Svelvik.

G. I.

Fra Nord-Norge.

Brev fra Enok Wangberg

Arbeidet for det frie evangelium i Troms og Finnmark fylker her i året som gikk mytt både med og motgang. Et trofast videskare har sammen med vennelofkene båret frem frelsens budskap og neden resultater er det blitt. Men folkevekkelsen som vi venter på kom ikke i 1937 heller. — Guds time er kanske ennå ikke kommen.

Det er ingen hemmelighet at vi venter en formyiale og en åndsutsyde over vårt arbeide her nord. Den må komme, ellers vil tretheden overmanne oss. Gud har gitt Troms og Finnmark en god liten flokk med viden, som i tro til løftene reiser rundt med fredens evangelium. Min bønn for disse mine brødre og søstre og mig selv er at vi må få en fyldje av Jesu kors i dette år, så Gud kan få bruke oss.

RYGGE
Lørdag 5. og søndag 6. deltok jeg i Betania, Rygge. Det var åpent å vinde der. Str. Grønvold var også med. Han virket i Sverige ca. 1 års tid i 1936—37. Han var en dyktig predikant som viste hvordan det var å preke i en land med 16 språk. Han var en dyktig predikant.

OSLO
Fredag 11. febr. kom jeg til Oslo og stanset der til spisdag. Fikk etter bo hos Hammer, hvor det var misjonsmøte lørdag kveld. Det var riktig mange folk der og undertegnede, br. Lorentzen, T. Gabrielsen, Hammer m. fl. deltok med videsbyrd. De arbeider for H. Ellerstsen og Dorthea Klepp.

EIDSVOELL
Søndag 13. febr. fikk jeg for første gang delta i et møte på «Håpet», Eidsvoll. Vennerne på «Håpet» og Freiesarmeene hadde fellesmøte noen dager. Formiddagsmøte var kl. 11 og så var det fest kl. 5.

På formiddagsmøtet ønsket br. Martin Andersen oss velkommen og kaptein i Freiesarmeene leste et Guds ord og ledet i bønn. Deretter talte oberst Klingseid fra Heb. 3, 14. Oberst Klingseid er vistnok 77 år, men talte med kraft og gled, så ingen kunde tro at det var en snart 80 år gammel mann som talte. Han stod på prekestolen, med skjelvende hender og grapsprengt hår, men åndsfriks og salvet av Gud, var han en levende illustrasjon på bibelfordret: «En gråherdet alder skyter de friske skudd». (Salm. 92, 15). Derefter talte Hoel fra Oslo, som oprindelig er fra Eidsvoll, fra Esaias 9, 2 og Karl Gran talte litt til slutt.

På festen var det bra med folk. Klingseid og undertegnede talte for bevertingen og etter bevertingen talte Lorentzen og Hammer fra Oslo, og flere avla sine videnesbyrd.

HURUM
Efter et par dagers riktig god hvile i br. og str. Syvertsenes gjestefrie hjem i Drammen, stod kursen til Hurum. Torsdag gikk jeg på møte hos vennene på «Klippen» der ikke var møte på bedehuset. Br. Nordheim virket der og jeg fikk også avlegge et videnesbyrd.

Fredag var det møte på Bedehuset. Ruben Dammen, undertegnede og Kristian Larsen fra Holmsbu bidet. Det var bra med ungdom og åpent å tale Guds ord. Br. Dammen har virket der en tid og flere har boid sig der i vinter. Vi kjente ordet hadde makt og flere var sterkt påvirket. Må det bli et riktig gjennembrudd.

Det har vært prøvsomt for forsamlingen der i de senere år, men nu ser det ut til å være på opmarsj igjen. Det var ikke så mange folk på møtet, men flere vidnet om Gud og det føltes åpent og fritt.

G. I.

somheter (nærbeslektede) er kanske et bedre uttrykk), så det ble vennelofkene overallt. Dermed kom misjonsmidlene og arbeidskretene folket tilgode på et vennelofkene overallt. Både i Balsfjord og Tromsø har de optatt virksomhet bare et stenkast fra varedehus og derved er det kommet et ikke så lite uromoment inn på disse småstedene — et moment som er lettere å overvinne på syndigere borggrader, hvor befolkningen er større.

Da jeg nylig lå for en operasjon på sykehuset i Tromsø, fikk jeg en dag besøk av en Pinseevangelist og nevnte det jeg her har skrevet om for ham. Spurte også om den egentlige årsak til at de var begynt fast virke i Tromsø.

— Det var jo ingen menighet der, sa han, for vi ser jo det av Skriften at der hvor det hadde vært virksomhet ble det stiftet menigheter.

Hvor dette syn saret min underlig tro! Og jeg tenkte: Skal det bli slik her nord også nu for alvor, som det har vært sydpå, — en årlig diskusjon om menighetsprosokollen — spill av tid, penning og blekk, ordkloveri og antipati mot våre brødre!

Gud forby det! — Vi er i samme båt — det er bare så tungt å komme frem når vi ror hver vår vei.

Det er kanske ikke de beste ting å skrive om dette; men det får ikke hjelpe. For mig ligger helheten mest på hjertet — når jeg ser på Nord-Norge misjonen. På tross av den individuelle innsats, er arbeidet her oppet en helhet som må utbygges under den Hellige Andes ledelse. Ved en større kontakt mellom viden og vennene på de forskjellige steder, ved bibelkurser for landsdelens ungdom til hjelpe i evangelistarbeidet, ved ordets utdeling i vekkelseskampanjer, salvet av Herrens and, vil vi gå videre frem i vårt arbeide, både i nord og syd.

Med kjær hilsen til alle venner. Enok Wangberg.

Brev fra Oskar Gamst

Da det nu er lengre siden jeg har hatt høre fra mig, vil jeg etter sende noen ord. — Et fortidne inne i Porsangerfjord og reiser fra sted til sted sammen med br. Skipperud, som jo bor her.

Kistrand nye bedehus er nu ferdig (malning undtatt). Det er et meget vakker hus som er særdeles solid og godt i alle dele. Broder Skipperud og broder Setrun har utført et særdeles pent og godt arbeide. Til sommeren tenker vennene der å holde stevne og det vil da med det samme bli innvielse av huset.

Herren har gitt en åpen dør for ordet og det var samlet forholdsvis mange mennesker til søndagsmøtene på Kistrand. Om hverdagene var derimot søkeringen min-

dre, men en videnesbyrd ånd merkes og Herren talte til folket. Mange er der nok også der som går sterkt kaldet av Gud.

Her, som ofte ellers, er det nok også noen som kaller sig kristne, men som i virkeligheten er mot vekkelse, da de frykter for at en virkelig «brand» fra Herren vil virke for meget uroende på det store flertall av sovende.

Fra Kistrand har vi så fartet om på ski til Olderfjord, Smør-fjord, Indre og Ytre Billefjord samt Kolvik. Herren har vært oss særdeles nær på møtene, en vekkende ånd har rådet på flere steder, men folket som overalt herinne er lapper eller finner, er særdeles sterkt læstadian-skinnede. De kan være kaldt til tårer og ta-

ier man med dem, sier de som oftest at omvendelse er nødvendig og de må overgi sig, men makter dog ikke å bryte.

Den voldsomme dom av skjenninger og de mange navnkrystne, som omtrent alle er læstadiane, blir for tung så de heller velger å vente.

Dette former og gamle overleveringer av åndelige skrifter, intar plassen for virkelig liv og læring av bibelen. Bønn vil de fleste intet høre om, men de trærst sig dog til at de hører Herren til.

Arne mennesker — som raver hen mot undergangen uten selv å ane det.

Vi vet dog at også blandt disse vil Herren utta sig noen for sitt navn, og takker Gud for de enkelte tilfeller hvor vi merker en «sinnesforandring». Kjærligheten til Guds ord og til andreles tenkende Guds barn er i sådanne tilfeller merkbart. Det gleder oss midt i det håpløse å vite om at Herren har sagt: «For de oprikke skal det lykkes». Herren vil i sin tid la lyset stråle så klart at selv de som ser ukjart vil se klarere og i opriktighet følge Jesu spor.

Lørdag den 12. februar kom vi så til Børselv, hvor vi stanset i ca. 8 dage hos str. Dorothea Klem. Det var meget kjært å få hilse på den gamle «Finnmarks-veteran», samt de andre på gammelhjemmet. Str. Klem ordnet med møter for oss på Ungdomsforeningens lokale og Herren gav oss forholdsvis gode møter der. Fikk også hilse på stedets troende unge lærer. Herren gi den nye broder stor nåde til å virke og vinne sjele for Herren. Virkefleiet er meget tungt her, så str. Klem og de øvrige troende som står samlet her, trenger megen forbønn om Herrens sak skal lykkes.

Kjærest for mig var dog å samles med de gamle på hjemmet. Det var like som en særlig fredet sone innen hjemmets område. Her var det også åpent og velsignet å forkynne Herrens ord. Enkeite av de gamle var meget takknemlig for ordet, som de sa. Flere gamle har fred med Gud og gleder sig over stillhet og ro, både materielt og åndelig, i sin livsafarten.

Bed for hjemmet!

Samtliges arbeide er nok ofte krevende, så det trenges styrke fra Gud for hver dag. MA Herren selv styrke alle, så de midt under arbeidet må få leve i vissheten av Herrens nærvært og den dermed følgende glede.

Efter opholdet på hjemmet utrustet str. Klem oss med proviant og så bar det etter videre over fjell på ski. Igår (mandag) møte 12 km. lengre ut i fjorden, så etter møtet fire km. i forrykende storm og snø til et sted lengre ute, hvor vi så fikk bo.

Vi har nu i lang tid hatt en voldsom storm, stundom nesten orkan. Alt synes dog nu å gå letttere, da jo dagene nu er lengre enn før, og vi etter nu ser solen. Mange steder er det stor fattigdom. Opgangstiden har ennu ikke rukket det brede lag av folket. Stigningen på alle varer har dog alltid følt hardt, og da kan nok alle forstå stillingen.

Hjertelig takk til alle som også har husket på de fattige og sendte tø til utdeling.

Jeg vil ikke male den økonomiske stilling blandt folket for mørk, men tør dog trygt si, at den hjelpe som dere på denne måte sender gjøre. Vi rekker ikke å besøke alle

folket kommer vel med og har bragt glede i så mange hjem. Herren lønne eder alle. Takk også til dem som har husket på meg i mitt verk for å vinne folket for Herren. Som dere vet kan man ofte ha oppleidet måned etter måned uten en eneste kollett. Eders trofasthet har derfor gledet oss.

Ofte kom hjelpen da vi trengte den mest, og vi takket Gud for eder.

Jeg har nu vært på tur i noeget over en måned. Br. Skipperud er med. Vi reiser da med skip og går med.

Ytre Læropol, den 22. februar 1938.

på skjøt ettersom det passer, rundt om blandt lappene i Posangeren vil. Takk også til dem som har husket på meg i mitt verk for å vinne folket for Herren. Som dere vet kan man ofte ha oppleidet måned etter måned uten en eneste kollett. Eders trofasthet har derfor gledet oss.

Ofte kom hjelpen da vi trengte den mest, og vi takket Gud for eder.

Ytre Læropol, den 22. februar 1938.

Oskar Gamst.

For venner i vennekretsen.

Ludvig Furuseth, Solstad, Dal m.

Hvilehjemmet Fredly

Apenet hele året. Sted for troen-venner. Mottar på sykekassen. TM. Vestre Gran no. 9 I.

Evangl. Ruth Hansen,

Vestre Gran, Hadeland.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFÉEN

(Trygve Gabrielsen)

Ploens gt. 2 b II, ved Youngstor-vest, Oslo.

God middag.

Kaffe og smerbrot.

Arbeidet i Mahabo, India.

Forts. fra 1. side.

lige hjem. De 2 bibelkvinner går til den tredje bibelkvinnen og jeg til 6. — Br. Mc Kelvey og evangelistene går 2 og 2 til de forskjellige steder. På gatehjørnene, under et stort tre eller ved en brønn taler de til mennene som de får samlet sammen. Så hele byen får høre.

Fiere evangelister blir solgt daglig i disse forskjellige landsbyer. Bed for det ord som så ut.

Ved 12-tiden reiser vi tilbake til telte for å få oss litt mat og hvile litt. Vi føler oss godtstrette, men etter å ha spist og fått oss en liten hvil, så bærer det ved 3-tiden avstend igjen. Ut til andre landsbyer. Og vi har hatt mange underbare møter. Kan ikke skrive om alt, men vilde ha likt å høre og se med oss.

Vil nevne litt av hvad jeg vet der

— En formiddag inne i et hus med en 14—16 kvinner og flere barn satt en ung pike på ca. 12—14 år iblandt de andre. Vi kunde ikke annet enn legge merke til hennes interesserte utsende som hun satt og lyttet og så plutselig brast det for henne og hun utbrøt:

«Skall jeg da herefter offre mine konokster til Jesu Marsh og ikke til våre stenguder?» Hvilket spørsmål. Det kan bare komme fra en liten hindupikes hjerte. Vi fortalte henne at hvad Jesus ønsket var våre hjerter. Må lyset gå op for denne vakte lille pike. Bed for henne! —

Et annet tilfelle: Det var i skumringen en aften, like før vi skulle reise hjem fra den landsby vi da besøkte. Den bibelkvinnen som jeg hadde med meg og jeg så at flere kvinner var samlet ute på treskjepllassen i en åker like utenfor byen.

Vi gikk dit for å holde vårt siste lille møte den dag. Vi hadde ikke lenge sittet på den av kugeldøsel rentede plass i akeren (treskjeplasen) før vi så en kvinne komme inn mot oss. Så begeistret som hun kom, i sine fattige filler: «Jeg skal få kjøpt en av deres bøker», sa hun. «Men du kan ikke lese, hvad skal du med boken?» spurte vi.

«Jo,» var hennes ivrige svar. «Ifjor kjøpte lambadrens hustru (den ledende mannen i byens hustru) en av deres bøker. Hennes datter blev gift og reiste til sin landsby og spurte sin mor om å få boken med sig, men hennes mor ville ikke gi den til henne og så lovet jeg henne at neste år når Jesu Marsh-folkene kom så skulde jeg kjøpe en bok for henne og gi henne den.»

Det er et år siden str. Mc Kelvey var i denne landsby.

Som jeg skriver dette kommer det for meg hva det står i Hebrearbrevet 1. kap. «Han som gjør sine engler til vindre og sine tjenerne til lildslue.» Det er så lite vi kan få lov til å opmuntre venner til hjelpe ham fremdeles.

Hjertelig takk til alle som også har husket på de fattige og sendte tø til utdeling.

Jeg vil ikke male den økonomiske stilling blandt folket for mørk, men tør dog trygt si, at den hjelpe som dere på denne måte sender gjøre. Vi rekker ikke å besøke alle

på skjøt ettersom det passer, rundt om blandt lappene i Posangeren vil. Takk også til dem som har husket på meg i mitt verk for å vinne folket for Herren. Som dere vet kan man ofte ha oppleidet måned etter måned uten en eneste kollett. Eders trofasthet har derfor gledet oss.

Ofte kom hjelpen da vi trengte den mest, og vi takket Gud for eder.

Ytre Læropol, den 22. februar 1938.

Oskar Gamst.

Lokalinnvielse

Lørdag den 10. og søndag 20. mars avholdes innvielset i vårt nye lokale «Arkens i Rødt». Vestre Gran, Hadeland. Dal stasjon.

Lørdag 19. møte kl. 11 form. og fest kl. 4.

Fiere evangelister deltar. Alle er velkommen til å komme til Jesu navn.

For venner i vennekretsen.

Ludwig Furuseth, Solstad, Dal m.

NÅRETTES

Jeg vil gråt av Asyn. (Ex. 45, 14.)

Hvor delig det er, at vi

vil over alt idag er et

været over alt ord, det

er nu endelig kom

til Lakselv igjen, kom

her, har vi ikke

ville til et klenet til

og mange er det er

komme og forkynde

har forståt at her va

var meget tilst

fortalte oss, at det

gjelster hadde en

verdig mann, som

stod i landet. Men

dårlige forhold, opp

minniskjønner. Det

Ja, det kan jo

mange steder og

at hans Evangelie

Et sted som

fjellet ca. 8 km.

og selv om vi va

mann, så brukte

time på dette sted

bruker en og en

vi nesten ikke

reist. Men da

og vi var kom

også her erfaren

med sin rike

var sjøle som

ord. Når vi re

vi ennu hitt

i «Gammel»

le Jordhytter

Sørlands-stevne

Stevne for sondagskolebeider og interesserde holdes i Grimstad. Mars på «Drottningborg» (fra) ved Grimstad. Første møte des kl. 10.30 fm.

Av emner som vil bli behandlet og som vil være av stor interesse kan nevnes: I. «En rett utrolig sondagskolebeider og hennes arbeid». Efterpå samlike II. «Jan arbeidet». På ettermiddagen vil blitt fritt engangslisk møte med tagelse av de tilreisende.

Under stevnet vil det bli en fellesmåltid: Frokost, mat) Hvis et tilstrekkelig antall medler sig blir prisene knr. 10.00 for alle måltider. De tilreisende har forståt at her var med tilstrekkelig antall. Etterpå fortalte oss at dette er en verdig mann, som er tilstrekkelig god til å tilretteholde.

Innmeldelse til stevnet må innsendt i god tid (8 dager før net) til Stefan P. Trøber, Senborg.

Enhver innbryts til stevnet kommer i Jesu navn!

Har De bestilt det lille, gode barneblad

„Barnerosten“

Prov det ett år. Det koster kun kr. 1,50 og utkommer hver uke, undtagt ferien.

Gå til nærmeste postkontor eller send pengene til vår egen spedisjon, post boks 32, Sande.

Misjonsbeløp

Innkommet ved «Misjons-Rapport» til:

Lokale i Nord-Norge.

E. J. Johannesson, Gresvik kr. II.

Str. Moss

Tilsammen kr. II.

Til Dørum og Karlson.

Fra en som ønsker å være ukjent

kr. 50

Til Christofa Brundtland.

kr. 50

Kvitteringer for innsendte

til Berger N. Johnsen vil, da

det med hvad kassereren for

gjort, bli inntatt for hvert kvar-

tal. Det er innkommet en del og

er takknemlig for dette, men

fa lov til å opmuntre venner til

hjelpe ham fremdeles.

G. Iversen

Sjelens harpe

6 sanger forfattet og komponert Werner Skibsted. Arrangert Fritz Holm.

Disse 6 sange av Werner Skibsted trenger ingen anbefaling. Bare de er forfattet av Skibsted er anbefaling nok.

Alle musikkinteresserte vil

sørge for å skaffe sig disse sangene.

Prisen er 70 øre.

Utgitt av Filadelfiaforslaget, O.